U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobkyně: **R. Ch.**, zast. JUDr. Petrem Adámkem, advokátem se sídlem Jeseniova 837/10, Praha 3, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 14. 12. 2015, č. j. MV-173705-3/SO-2015, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 7. 9. 2017, č. j. 11 A 8/2016 – 64,

takto:

I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým byla jako nedůvodná dle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítnuta její žaloba proti shora uvedenému rozhodnutí žalované. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 12. 10. 2015, č. j. OAM-32893-4/DP-2015 (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“). Prvoinstančním rozhodnutím bylo dle § 169 odst. 8 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění účinném pro projednávanou věc (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zastaveno řízení o žádosti stěžovatelky o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem studia.

[2] Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal, zda jsou v dané věci splněny podmínky řízení, mezi které patří i povinnost uhradit soudní poplatek za kasační stížnost, a to ve výši 5 000 Kč podle položky 19 sazebníku poplatků, který tvoří přílohu k zákonu č. 549/1991

Sb., o soudních poplatcích, ve znění účinném pro projednávanou věc (dále jen „zákon o soudních poplatcích“).

[3] Dle § 2 odst. 2 písm. b) zákona o soudních poplatcích je ve věcech správního soudnictví poplatníkem poplatku za řízení ten, kdo podal kasační stížnost. U poplatku za řízení vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti a tímto okamžikem je též poplatek splatný [§ 4 odst. 1 písm. d) a § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích].

[4] Dle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. Dle § 9 odst. 3 citovaného zákona soud poplatníka ve výzvě poučí o tom, že řízení zastaví, jestliže poplatek nebude ve stanovené lhůtě zaplacen.

[5] Nejvyšší správní soud proto stěžovatelku usnesením ze dne 10. 10. 2017, č. j. 9 Azs 299/2017 – 13, vyzval, aby ve lhůtě 7 dnů od doručení zmíněného usnesení zaplatila za kasační stížnost soudní poplatek. Stěžovatelka byla rovněž poučena, že nebude-li soudní poplatek zaplacen ve stanovené lhůtě, soud řízení o kasační stížnosti zastaví.

[6] Uvedené usnesení bylo zástupci stěžovatelky doručeno do datové schránky dne 10. 10. 2017, lhůta pro zaplacení soudního poplatku tedy uplynula dne 17. 10. 2017.

[7] Na shora uvedené usnesení týkající se zaplacení soudního poplatku stěžovatelka žádným způsobem nereagovala.

[8] Lze tedy shrnout, že požadovaný soudní poplatek v dané věci – i přes výše uvedenou výzvu – zaplacen nebyl, a proto soud dle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích řízení o kasační stížnosti zastavil.

[9] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3, věty první, zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), ve spojení s § 120 s. ř. s., tak, že žádnému z účastníků se náhrada nákladů řízení nepřiznává, jelikož řízení bylo zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. října 2017

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu